

پیام چهارم

کلام خدا - تأمین الهی به عنوان غذا

مطالعه متون مقدس: ارمیا ۱۵: ۱۶؛ تثنیه ۸: ۳؛ متی ۴: ۴؛

یوحنا ۵: ۳۹-۴۰؛ ۶: ۵۰-۵۱، ۵۷، ۶۳؛ کولسیان ۳: ۱۶

۱. «سخنانت یافت شد، و آنها را خوردم» - ارمیا ۱۵: ۱۶:

آ. ما در کتاب مقدس ابتدا خدا را داریم، و سپس سخن گفتن خدا را داریم، کلامی که از دهان او صادر می شود - پیدایش ۱: ۱، ۳؛ متی ۴: ۴.

ب. تمامی کتب مقدس الهام [نفس] خداست؛ بنابراین، کلام در کتب مقدس، همان کلامی است که از دهان خدا صادر می شود - دوم تیموتائوس ۳: ۱۶.

پ. کتاب مقدس به عنوان کلام خدا، همان تجسم خدا، مسیح، روح و حیات است - یوحنا ۱: ۱، ۴؛ ۶: ۶۳؛ ۱۴: ۶، ۱۷، ۲۰؛ ۱۵: ۷؛ اول یوحنا ۱: ۱؛ رومیان ۸: ۲.

ت. کتاب مقدس به عنوان کلام خدا، از سه عنصر تشکیل شده است - مسیح، مرگ مسیح، و رستاخیز مسیح - فیلیپیان ۱: ۲۰-۲۱؛ ۲: ۱۶؛ ۳: ۱۰-۱۱؛ ۴: ۱۳.

ث. سخنان گفته شده توسط خداوند عیسی، روح و حیات است - یوحنا ۶: ۶۳:

۱. سخنان گفته شده خداوند، تجسم روح حیات است - رومیان ۸: ۲.

۲. اکنون مسیح، روح حیات بخش در رستاخیز است، و روح در سخنان او مجسم شده است - اول قرنطیان ۱۵: ۴۵؛ دوم قرنطیان ۳: ۱۷؛ یوحنا ۱: ۱، ۴؛ ۶: ۶۳.

۳. وقتی ما توسط بکار بردن روحمان کلام او را دریافت می کنیم، روح را که حیات است، دریافت می نماییم - ۴۰-۳۹.

ج. کلام خدا، تأمین الهی به عنوان غذا برای تغذیه ماست - تثنیه ۸: ۳؛ متی ۴: ۴:

۱. مفهوم الهی کلام خدا آن است که [کلام خدا] غذاست که ما توسط آن تغذیه می شویم - اول قرنطیان ۳: ۱-۲؛ عبرانیان ۵: ۱۲-۱۴.

۲. کلام خدا، خود خدا به عنوان غذای ماست - یوحنا ۱: ۱، ۴؛ ۱۴: ۶؛ ۳۳، ۵۱، ۵۷.

۳. خداوند عیسی کلام خدا در کتب مقدس را به عنوان نان خود برگرفت و توسط آن زندگی کرد - متی ۴: ۴.

۴. هر کلمه ای که از دهان خدا صادر می شود، غذای روحانی برای تغذیه ماست؛ این غذایی است که ما باید توسط آن زندگی کنیم - یوحنا ۶: ۵۱، ۵۷.

۵. خدا از طریق کلام به عنوان غذای ما، غنای خود را به درون وجود ما توزیع می کند تا ما بتوانیم با عنصر او ساخته شویم.

چ. بر طبق تمام مکاشفه در کتاب مقدس، کلام خدا برای خوردن ما نیکوست و ما باید آن را بخوریم - مزامیر ۱۱۹: ۱۰۳؛ متی ۴: ۴؛ عبرانیان ۵: ۱۲-۱۴؛ اول پطرس ۲: ۲-۳:

۱. خدا می خواهد که انسان، او را خورده، هضم و جذب کند - یوحنا ۶: ۵۰-۵۱، ۵۷:

(آ) خوردن، تماس داشتن با چیزهایی در بیرون از ما و دریافت آنها به درونمان است، با این نتیجه که آنها عاقبت ساختار ما شوند - پیدایش ۲: ۱۶-۱۷.

(ب) خوردن، دریافت غذا به درونمان است تا بتواند به طور زنده جذب بدن ما شود - یوحنا ۶: ۴۸، ۵۰.

(پ) کلام خدا به عنوان غذایی که توسط ما خورده، هضم و جذب می شود، در واقع، تبدیل به ما می شود، این کلام است که ساختار ما می شود - متی ۴: ۴؛ کولسیان ۳: ۱۶.

۲. هرگاه کتاب مقدس را می خوانیم، باید برای حیات، به حضور خداوند بیاییم و نان حیات را که خود مسیح است، بخوریم - یوحنا ۵: ۳۹-۴۰؛ ۶: ۴۸، ۵۰-۵۱، ۵۷.

۳. خوردن خداوند به عنوان کلام، پذیرفتن او به درون چون تأمین حیاتمان است؛ او نان حیات است برای ما که بخوریم - آ. ۴۸، ۵۱.
۴. راه خوردن خداوند، کلام را دعا کردن است؛ دعایی-خواندن کلام خدا، تمرین روحمان برای خوردن کلام است - افسسیان ۶: ۱۷-۱۸.
۵. هرچه بیشتر کلام خدا را بخوریم، بیشتر با مسیح ساخته و اشباع خواهیم شد - غلاطیان ۴: ۱۹؛ افسسیان ۳: ۱۷؛ کولسیان ۳: ۴، ۱۰-۱۱.
۶. وقتی خداوند عیسی را می خوریم، باید هضم روحانی درست داشته باشیم - حزقیال ۲: ۸-۳: ۳؛ ارمیا ۱۵: ۱۶؛ مکاشفه ۱۰: ۹-۱۰:
- (آ) اگر هضمی خوب داشته باشیم، شاهراهی برای رسیدن غذا به همه بخشهای درونمان وجود خواهد داشت - افسسیان ۳: ۱۶-۱۷.آ.
- (ب) سوءهاضمه یعنی آنکه هیچ راهی برای مسیح به عنوان غذای روحانی وجود ندارد تا به بخشهای درونی ما برسد - عبرانیان ۳: ۱۲-۱۳، ۱۵؛ ۴: ۲.
- (پ) ما باید کل وجودمان را با همه بخشهای درونمان برای خداوند باز نگاه داریم به طوری که غذای روحانی، یک شاهراه در درون ما داشته باشد؛ اگر این چنین عمل کنیم، هضم و جذب درست خواهیم داشت، مسیح را به عنوان تغذیه روحانی جذب خواهیم کرد، و مسیح ساختار ما خواهد شد - کولسیان ۳: ۴، ۱۰-۱۱.
۷. چون ما آنچه می خوریم، هستیم، اگر خدا را به عنوان خوراکمان بخوریم، با خدا یک خواهیم شد و حتی در حیات و ذات اما نه در هستی خدا، خدا می شویم - یوحنا ۱: ۱، ۱۴؛ ۶: ۳۲-۳۳، ۴۸، ۵۱، ۵۷.
۲. «و کلامت شادی و لذت دل من گردید» - ارمیا ۱۵: ۱۶:
- آ. گرچه ارمیا بیش از سایر انبیا رنج برد، اما هرگاه کلام خدا را می یافت و می خورد، در دل شادی و لذت داشت - آ. ۱۶.
- ب. کلمه «گردید» در آیه ۱۶، نشان می دهد که شادی و لذت نتیجه کلام خداست که خورده شده، هضم و جذب شده، و درون وجودمان ترکیب می شود، و باعث می گردد که شادی خداوند، شادی ما شود - یوحنا ۱۵: ۷، ۱۱-۱۰:
۱. وقتی ما کلام خدا را می خوریم، کلام او شادی و لذت دل ما می گردد - ارمیا ۱۵: ۱۶.
۲. پس از آنکه کلام خدا به درون ما پذیرفته شده، و در بخشهای درونی وجود ما جذب شود، این کلام لذت درونی و شادی بیرونی می گردد.
- پ. خدا، خدای شادمانی است، و او می خواهد که ما از وی مسرت بپریم - نحمیا ۸: ۱۰؛ مزامیر ۳۶: ۸:
۱. یک اندیشه شیرین که در کلام خدا آشکار شده، این است که خدا در مسیح، خودش را به عنوان فیض به ما داده تا مسرت ما باشد - یوحنا ۱: ۱۴، ۱۶-۱۷؛ دوم قرنتیان ۱۳: ۱۴.
۲. در نخستین مرجع کتاب مقدس درباره رابطه بین خدا و انسان، خدا خودش را به عنوان غذا به انسان ارائه کرد؛ این نشان می دهد که خدا مایل است که خودش را به ما بدهد تا مسرت ما باشد - پیدایش ۲: ۷، ۹؛ مزامیر ۱۶: ۱۱؛ ارمیا ۱۵: ۱۶.
- ت. رومیان ۱۴: ۱۷، از «شادی در روح القدس» سخن می گوید:
۱. این آیه نشان می دهد که آن روح با شادی مرتبط است؛ شادی یک صفت روح است - م.ش. اول تسالونیکیان ۱: ۶.
۲. شادی، میوه روح نیز هست؛ روح ساکن در درون، به ایمانداران شادی می دهد - غلاطیان ۵: ۲۲.
۳. وقتی ما در روح باشیم، شادمان هستیم، آنقدر شادمان که می توانیم سرود بخوانیم و برای ستایش خداوند فریاد برآوریم - م.ش. اعمال ۱۶: ۲۵.
۴. ما می توانیم از «شادی وصف ناپذیر و پر جلال آکنده» باشیم - اول پطرس ۱: ۸:

(آ) شادی پر جلال، آن شادی است که در خداوند به عنوان جلال غوطه‌ور باشد؛ پس سرشار از ابراز خداست - اعمال ۷: ۲، ۵۵؛ اول پطرس ۵: ۱۰؛ دوم پطرس ۱: ۳.
(ب) ما با آن شادی که در جلال غوطه‌ور است وجد می‌کنیم - اول پطرس ۱: ۸.

۳. «کلام مسیح به دولتمندی در شما ساکن شود» - کولسیان ۳: ۱۶:

- آ. کلام مسیح، کلامی است که توسط مسیح گفته شده است - یوحنا ۶: ۶۳:
۱. خدا، در اقتصاد عهد جدید خود، در پسر سخن می‌گوید - عبرانیان ۱: ۱-۲.
 ۲. پسر، نه تنها خودش در انجیل‌ها، بلکه از طریق اعضای خود، رسولان و انبیا، در کتاب اعمال، در رساله‌ها، و در کتاب مکاشفه نیز سخن می‌گوید؛ همه این سخنان را می‌توان کلام او محسوب کرد.
 ۳. کلام مسیح شامل تمام عهد جدید می‌شود، و ما باید با این کلام پر شویم - کولسیان ۳: ۱۶.
- ب. کلام مسیح، در واقع، شخص مسیح است - آ.آ. ۱۶؛ یوحنا ۱۵: ۴، ۷:
۱. پولس تقریباً به کلام مسیح شخصیت می‌دهد؛ او به ما می‌گوید که اجازه دهیم تا این کلام در ما ساکن شود، انگار که یک شخص زنده است - کولسیان ۳: ۴، ۱۶.
 ۲. نخست، ما مسیح را به عنوان حیاطمان داریم؛ سپس کلام زنده او را داریم که به عنوان شخص او که در ما ساکن است، شخصیت گرفته است - کولسیان ۳: ۴، ۱۶.
 ۳. چون کلام مسیح می‌تواند در ما ساکن شود، باید یک شخص زنده باشد؛ بنابراین، اجازه دادن به کلام مسیح تادر ما ساکن شود، نشان می‌دهد که ما به یک شخص زنده - خود مسیح - اجازه می‌دهیم تا در ما ساکن باشد - آ.آ. ۱۶؛ ۱: ۲۷.
- پ. ما باید اجازه دهیم تا کلام مسیح در ما به دولتمندی ساکن شود و جایگاه نخست را در وجود ما داشته باشد - ۳: ۱۶:
۱. کلمه «اجازه دادن» مهم است؛ کلام مسیح هم اکنون حاضر هست، اما ما باید اجازه دهیم تا در درون ما عمل کند.
 ۲. ساکن بودن کلام مسیح به دولتمندی در ما یعنی [کلام مسیح] به طور غنی در ما مسکن‌گزیند، در ما منزل کند - آ.آ. ۱۶.
 ۳. کلمه یونانی برای «ساکن شدن» در لغت یعنی «در یک خانه بودن»، «منزل کردن»، «مسکن‌گزیدن»:
- (آ) این نشان می‌دهد که ما باید اجازه دهیم تا کلام مسیح در ما ساکن شود، مسکن‌گزیند، در ما خانه بسازد - آ.آ. ۱۶.
- (ب) کلام خداوند باید فضای کافی در درون ما داشته باشد تا بتواند عمل کرده و غنای مسیح را در درون ما خدمتگزاری کند - افسسیان ۳: ۸.
۴. باید به کلام مسیح آزادی داده شود تا در درون ما عمل کند، در ما مسکن‌گزیند، و در ما خانه بسازد - کولسیان ۳: ۱۶.
- ت. ما باید به کلام مسیح اجازه دهیم که در ما ساکن شود تا بتوانیم عملکردهای کلام خدا را که در ما عمل کرده و غنای مسیح را به درون ما خدمت می‌کنند، تجربه کنیم - افسسیان ۳: ۸:
۱. کلام خدا نور می‌بخشد (مزامیر ۱۱۹: ۱۰۵، ۱۳۰)، تغذیه می‌کند (متی ۴: ۴؛ اول تیموتائوس ۴: ۶)، و ما را آبیاری می‌کند تا تشنگی مان رفع شود [ما را سیراب سازد] (اشعیا ۵۵: ۸-۱۱).
 ۲. کلام خدا قوت می‌بخشد (اول یوحنا ۲: ۱۴؛ امثال ۴: ۲۰-۲۲)، شستشو می‌دهد (افسسیان ۵: ۲۶)، و ما را بنا می‌سازد (اعمال ۲۰: ۳۲).
 ۳. کلام خدا کامل می‌کند، بی‌عیب می‌سازد (دوم تیموتائوس ۳: ۱۵-۱۷)، و توسط تقدیس، ما را تهذیب می‌کند (یوحنا ۱۷: ۱۷).
 ۴. با اجازه دادن به کلام مسیح برای ساکن شدن در ما، می‌توانیم یک خدا-انسان بشویم، سرشار از مسیح به عنوان واقعیت خواص خدا - کولسیان ۳: ۱۶-۲۱؛ فیلیپیان ۴: ۵-۸.